

JAAKOB LÄHTEE LAABANIN LUOTA

Kuva © taidegraafikko Kimmo Pälikkö

1. Kertomuksen taustatietoja

a) Missä kertomus tapahtui

Mesopotamiassa, Naahorin kaupungissa, Laabanin luona.

b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin

Oli kulunut 20 vuotta siitä, kun Jaakob meni enonsa Laabanin luo.

c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt

Jaakob, Laaban (Jaakobin appi) ja Jaakobin vaimot: Raakel ja Leea

d) Vieraat termit

2. Itse kertomus Raamatusta

1 Moos. 30: 25 - 34

Kun Raakel oli synnyttänyt Joosefin, sanoi Jaakob Laabanille: "Päästä minut menemään kotiini ja omaan maahani. Anna minulle vaimoni ja lapseni, joiden vuoksi olen sinua palvellut, mennäkseni pois; sillä tiedäthän itse, kuinka olen sinua palvellut." Laaban vastasi hänelle: "Jospa saisin armon silmiesi edessä! Merkkini ilmoittavat, että Herra sinun tähtesi on siunannut minua. Määrää palkka, joka minun on sinulle maksettava, niin minä sen annan." Jaakob vastasi hänelle: "Itsehän tiedät, kuinka minä olen sinua palvellut ja millaiseksi karjasi on tullut minun hoidossani. Sillä vähän sinulla oli ennen minun tuloani, mutta sitten se on karttunut suureksi, ja Herra on siunannut sinua, missä vain minä liikuin. Mutta milloin saan ruveta tekemään työtä minäkin oman perheeni hyväksi?" Laaban vastasi: "Mitä minun on sinulle annettava?" Jaakob sanoi: "Ei sinun tarvitse antaa minulle mitään. Jos myönnät minulle tämän, niin minä yhä edelleen paimennan ja vartioitsen sinun laumojasi: minä tarkastan tänään kaiken laumasi; erota siitä pois kaikki pilkulliset ja kirjavat lampaat sekä karitsoista kaikki mustat ja vuohista kirjavat ja pilkulliset. Minun palkkani on sitten oleva tämä, ja siinä minun rehellisyyteni tulee toteennäytetyksi: kun vasta tulet omin silmin katsomaan minun palkkaani, niin kaikki vuohet, jotka eivät ole pilkullisia eivätkä kirjavia, ja kaikki karitsat, jotka eivät ole mustia, katsottakoon minun varastamikseni." Laaban vastasi: "Hyvä, olkoon, niin kuin olet puhunut."

Jumala siunasi Jaakobille omaisuutta

1. Moos. 30: 43 – 31: 2

Siten Jaakob tuli ylen rikkaaksi; hän sai paljon pikkukarjaa sekä palvelijattaria, palvelijoita, kameleja ja aaseja. Mutta hän sai kuulla, että Laabanin pojat puhuivat näin: "Jaakob on anastanut kaikki, mitä isämme omisti; isämme omaisuudesta hän on hankkinut itselleen kaiken tämän rikkauden." Jaakob huomasi Laabanin kasvoista, ettei hän ollut häntä kohtaan niin kuin ennen.

Raakel varastaa kotijumalat

1. Moos. 31: 3 - 20

Herra sanoi Jaakobille: "Palaja isiesi maahan ja sukusi tykö. Minä olen sinun kanssasi." Niin Jaakob kutsutti Raakelin ja Leean kedolle laumansa luo, sanoi heille: "Minä huomaan isänne kasvoista, ettei hän ole minua kohtaan niin kuin ennen, vaikka isäni Jumala on ollut minun kanssani. Te tiedätte, että minä olen palvellut isänne kaikin voimin, mutta isänne on kohdellut minua petollisesti ja muuttanut palkkaani kymmenen kertaa. Jumala ei kuitenkaan ole sallinut hänen tehdä minulle mitään vahinkoa. Kun hän sanoi: 'Pilkulliset

olkoot sinun palkkasi', niin koko lauma kantoi pilkullisia; ja kun hän sanoi: 'Juovikkaat olkoot sinun palkkasi', niin koko lauma kantoi juovikkaita. Niin on Jumala ottanut isänne omaisuuden ja antanut minulle. Mutta lauman pariutumisen aikana minä nostin silmäni ja näin unessa, että vuohipukit, jotka astuivat laumaa, olivat juovikkaita, pilkullisia ja kirjavia. Jumalan enkeli sanoi minulle unessa: 'Jaakob!' Minä vastasin: 'Tässä olen.' Niin enkeli sanoi: 'Nosta silmäsi ja katso, kaikki vuohipukit, jotka astuvat laumaa, ovat juovikkaita, pilkullisia ja kirjavia, sillä minä olen nähnyt kaiken, mitä Laaban sinulle tekee. Minä olen Jumala, joka ilmestyin Beetelissä, jossa sinä voitelit patsaan ja jossa teit minulle lupauksen. Nouse nyt ja lähde tästä maasta ja palaja synnyinmaahasi.'" Silloin Raakel ja Leea vastasivat ja sanoivat hänelle: "Ei meillä ole enää osaa eikä perintöä isämme talossa. Eikö hän pitänyt meitä kuin vieraita, koska myi meidät ja söi suuhunsa meistä saamansa hinnan. Niin, koko se rikkaus, jonka Jumala on ottanut isältämme, meidän se on ja meidän lastemme. Tee siis nyt kaikki, mitä Jumala on sinulle sanonut."

Silloin Jaakob nousi ja nosti lapsensa ja vaimonsa kamelien selkään ja kuljetti pois kaiken karjansa ja kaiken omaisuutensa, jonka hän oli koonnut, kaiken omistamansa ja Mesopotamiassa hankkimansa karjan, mennäkseen isänsä Iisakin luo Kanaanin maahan. Mutta Laaban oli mennyt keritsemään lampaitaan. Silloin Raakel varasti isänsä kotijumalat. Jaakob lähti varkain aramilaisen Laabanin luota, eikä ilmaissut hänelle pakenemisaiettaan.

Jaakob lähtee salaa Laabanin luota

1. Moos. 31: 21 - 44

Niin Jaakob pakeni kaikkinsa, lähti ja meni virran yli ja suuntasi kulkunsa Gileadin vuorille päin. Mutta kolmantena päivänä Laabanille ilmoitettiin, että Jaakob oli paennut. Silloin Laaban otti mukaansa heimonsa miehet ja ajoi Jaakobia takaa seitsemän päivänmatkaa ja saavutti hänet Gileadin vuorilla. Mutta Jumala tuli aramilaisen Laabanin luo unessa yöllä ja sanoi hänelle: "Varo, ettet puhu Jaakobille hyvää etkä pahaa." Laaban saavutti Jaakobin. Jaakob oli pystyttänyt telttansa vuorelle, Laaban taas pystytti telttansa Gileadin vuorelle. Laaban sanoi Jaakobille: "Mitä oletkaan tehnyt? Sinä olet pettänyt minut ja kuljettanut pois minun tyttärenti niin kuin miekalla otetut! Minkä tähden pakenit salaa, läksit luotani varkain? Et ilmoittanut minulle mitään, ja niin minä en saanut saattaa sinua matkalle iloiten ja laulaen, vaskirummuin ja kantelein, etkä suonut minun suudella lasteni lapsia ja tyttäriäni. Tyhmästi sinä olet menetellyt. Minulla olisi valta tehdä teille pahaa, mutta teidän isänne Jumala sanoi minulle viime yönä näin: 'Varo, ettet puhu Jaakobille hyvää etkä pahaa.' Olkoon: sinä olet nyt lähtenyt matkallesi, koska

niin suuresti ikävöit isäsi kotiin, mutta minkä tähden olet varastanut minun jumalani?" Jaakob vastasi ja sanoi Laabanille: "Minä pelkäsin, sillä ajattelin, että sinä riistäisit minulta tyttäresi. Mutta se, jonka hallusta löydät jumalasi, menettäköön henkensä. (Raakel kuoli Benjaminin synnytykseen) Heimojemme miesten läsnä ollessa tutki, mitä minulla on, ja ota pois, mikä on omaasi." Sillä Jaakob ei tiennyt, että Raakel oli ne varastanut. Laaban meni Jaakobin telttaan, Leean telttaan ja molempien orjatarten telttaan, mutta ei löytänyt mitään. Tultuaan ulos Leean teltasta hän meni Raakelin telttaan. Mutta Raakel oli ottanut kotijumalat, pannut ne kamelin satulaan ja istunut niiden päälle. Laaban penkoi koko teltan, mutta ei löytänyt mitään. Raakel sanoi isällensä: "Älä vihastu, herrani, siitä etten voi nousta sinun edessäsi, sillä minun on, niin kuin naisten tavallisesti on." Laaban etsi, mutta ei löytänyt kotijumalia.

Silloin Jaakob vihastui ja soimasi Laabania; Jaakob puhkesi puhumaan ja sanoi Laabanille: "Mitä minä olen rikkonut, mitä pahaa minä olen tehnyt, että näin minua ahdistat? Nyt olet penkonut kaikki minun tavarani; mitä olet löytänyt sellaista, joka olisi sinun talosi tavaraa? Tuo se tähän minun heimoni ja sinun heimosi miesten eteen, että he ratkaisisivat meidän molempien välin. Jo kaksikymmentä vuotta minä olen ollut sinun luonasi; sinun uuhesi ja vuohesi eivät ole synnyttäneet keskoisia, enkä minä ole oinaita sinun laumastasi syönyt. Pedon haaskaamaa en ole sinulle tuonut, se oli minun itseni korvattava; minulta sinä sen vaadit, olipa se viety päivällä tai viety yöllä. Päivällä vaivasi minua helle, yöllä vilu, ja uni pakeni silmistäni. Jo kaksikymmentä vuotta minä olen ollut sinun talossasi; neljätoista vuotta minä palvelin sinua saadakseni molemmat tyttäresi ja kuusi vuotta saadakseni sinulta karjaa, mutta kymmenen kertaa sinä muutit minun palkkani. Jos minun isäni Jumala, Aabrahamin Jumala, jota myös Iisak pelkää, ei olisi ollut minun puolellani, niin sinä olisit nyt lähettänyt minut tyhjänä tieheni. Jumala on nähnyt minun kurjuuteni ja kätteni vaivannäön, ja hän ratkaisi viime yönä asian." Niin Laaban vastasi ja sanoi Jaakobille: "Tyttäret ovat minun tyttäriäni, ja lapset ovat minun lapsiani, ja karja on minun karjaani, ja kaikki, mitä näet, on minun omaani. Mutta minkä minä nyt mahdan näille tyttärilleni tai lapsille, jotka he ovat synnyttäneet! Tule siis, tehkäämme liitto keskenämme, ja olkoon se todistuksena meidän välillämme, minun ja sinun."

Jaakob ja Laaban solmivat liiton

1. Moos. 31: 45 - 55

Silloin Jaakob otti kiven ja nosti sen pystyyn patsaaksi ja sanoi heimonsa miehille: "Kootkaa kiviä." He ottivat kiviä ja rakensivat roukkion ja aterioivat siinä sen kiviroukkion päällä. Laaban antoi sille nimen Jegar-Saahaduta, mutta Jaakob antoi sille nimen Galed. Laaban sanoi: "Tämä roukkio olkoon tänään todistajana meidän välillämme, minun ja sinun"; sen tähden hän antoi sille nimen Galed ja myös nimen Mispä, sillä hän sanoi: "Herra olkoon vartija meidän välillämme, minun ja sinun, kun joudumme loitolle toistemme näkyvistä. Jos sinä kohtelet pahasti minun tyttäriäni tahi otat toisia vaimoja tyttärieni lisäksi, niin tiedä, että vaikkei ketään ihmistä olekaan läsnä, Jumala kuitenkin on todistajana meidän välillämme, minun ja sinun." Katso, tämä roukkio ja tämä patsas, jonka minä olen pystyttänyt meidän välillemme, minun ja sinun - tämä roukkio olkoon todistuksena, ja myös tämä patsas olkoon todistuksena siitä, etten minä kulje tämän roukkion ohi sinun luoksesi ja ettet sinäkään kulje tämän roukkion ja tämän patsaan ohi minun luoksesi paha mielessä. Aabrahamin Jumala ja Naahorin Jumala, heidän isiensä Jumala, olkoon tuomarina meidän välillämme." Jaakob vannoi valansa Jumalan kautta, jota hänen isänsä lisä pelkäsi. Jaakob uhrasi vuorella teurasuhrin ja kutsui heimonsa miehet aterioimaan, ja he aterioivat ja olivat yötä vuorella. Mutta varhain seuraavana aamuna Laaban nousi, suuteli lastensa lapsia ja tyttäriään ja hyvästeli heidät; sitten hän lähti matkaan ja palasi kotiinsa.

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Jaakob palasi jälkeläisineen asumaan Kanaanin maahan, maahan, jonka Jumala oli heille luvannut.

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

Aabraham ja Loot jakautuivat sovussa asumaan erillään.

5. Opeteltava Raamatun lause

Herra varjelee sinun lähtemisesi ja tulemisesi, nyt ja iankaikkisesti. Ps. 121: 8.

6. Lauluehdotus PK 199

Täällä Pohjantähden alla on nyt kotomaamme,
.:; Mutta tähtein tuolla puolen toisen kodon saamme. .:;

Suom. kansansävel, san. J. F. Granlund k. 1874

Tääl-lä Poh-jan - täh - den al - la on nyt ko - to - maam - me,
mut-ta täh-tein tuol-la puo-len toi-sen ko-don saam - me.

Täällä on kuin kukkasella aika lyhyt meillä,
.: Siellä ilo loppumaton niin kuin enkeleillä. .:.

Täällä sydän huokailee ja itku silmän täyttää,
.: Siellä sydän riemuitsee ja silmä riemun näyttää. .:.

Sinne toivon siivillä jo sydän pieni lennä!
.: Siellä kun on kotomaani, sinne tahdon mennä. .:.

Sanat Johan Fredrik Granlund, 1809-1874, sävel suomalainen kansansävelmä

7. Tehtäviä / kysymyksiä

8. Muuta huomioitavaa

Miten Jaakobin karja lisääntyi ja vahvistui (1. Moos. 30: 35 – 42)

Samana päivänä Laaban erotti pois juovikkaat ja kirjavat vuohipukit ja kaikki pilkulliset ja kirjavat vuohet - kaikki, joissa oli jotakin valkoista - sekä kaikki mustat karitsat ja jätti ne poikiensa hoitoon. Hän asetti niin, että oli kolmen päivän välimatka hänen ja Jaakobin välillä; ja Jaakob paimensi Laabanin muuta karjaa. Mutta Jaakob otti itselleen tuoreita haavan, mantelipuun ja plataanin oksia ja kuori niihin valkeita juovia, paljastaen oksien valkoisen rungon. Kuorimansa oksat hän pani eläinten eteen vesikaukaloihin eli juoma-astioihin, joista ne tulivat juomaan; ja ne olivat kiimallaan tullessansa juomaan. Eläimet pariutuivat oksien edessä ja synnyttivät juovikkaita, pilkullisia ja kirjavia karitsoita. Sitten Jaakob erotti karitsat; ja hän asetti eläinten päät niihin päin, jotka olivat pilkullisia, ja kaikkiin niihin päin, jotka olivat mustia Laabanin laumassa; siten hän hankki itselleen eri laumansa eikä päästänyt niitä Laabanin laumaan. Joka kerta kun voimakkaat eläimet olivat kiimallaan, pani Jaakob oksat eläinten silmien eteen vesikaukaloihin, niin että ne pariutuivat oksien edessä. Mutta heikkojen eläinten eteen hän ei niitä pannut. Niin joutuivat heikot Laabanille ja voimakkaat Jaakobille.

21.4.2013
